

Què has de saber sobre l'especialitat de **PEDIATRIA**?

Parlem amb *Sílvia Urraca Camps*,
resident de 4t any a l'Hospital Sant Joan de Déu.

Quins serien, per tu, els 3 punts més forts de l'especialitat?

- El tipus de pacient: és molt agraït treballar amb nens.
- Ofereix formació per abordatge global del pacient.
- Dona l'oportunitat de treballar en diferents àmbits: atenció primària, atenció hospitalària, consultes d'especialitat, unitat de cures intensives o SEM. És possible fer un abordatge general, incloent la medicina preventiva, o especialitzar-se.

I quins els més febles?

- Cal assumir una elevada càrrega assistencial, amb llargues jornades de treball, agreujada sobretot en algunes àrees per falta de pediatres disponibles.
- Precisa coneixements molt amplis. Durant la residència s'aconsegueix formació per a pediatria general, però no s'aconsegueix el domini de totes les patologies.
- S'ha de treballar a través i amb les famílies, aspecte que no sempre és fàcil.

Quines 3 qualitats consideres que hauria de tenir un resident de la teva especialitat?

- És imprescindible que t'agradin els nens! Crec que es meravellós treballar amb ells, et regalen un somriure quan menys t'ho esperes. Però també cal paciència i fer el cor fort en situacions crítiques o a l'etapa del final de la vida.
- Empatia, molt necessària per entendre els adolescents i les famílies.
- Capacitat d'integració i visió global del pacient.

Com és el dia a dia d'un resident de Pediatria?

Al nostre hospital fem rotacions molt variades, assumint diferent responsabilitat segons servei i any de residència. El dia a dia del resident varia molt en funció de la rotació. En general, però, és responsabilitat del resident el seguiment del pacient. Les jornades acostumen a ser llargues i es requereix temps d'estudi fora de l'horari laboral.

Dos dies a la setmana, es fa formació de bon matí, en sessions en què es presenten diagnòstics diferencials o actualització de protocols. A les tardes, hi ha altres sessions de diferents especialitats a les quals intentem assistir quan és possible.

Cada any es fa una rotació per planta de Pediatria, potser la més representativa per explicar-vos el dia a dia del resident. El dia comença amb l'assignació de pacients. Durant el matí, el resident és l'encarregat de fer una primera valoració del pacient, la qual, posteriorment, es comenta amb l'adjunt i conjuntament s'elabora el pla terapèutic. Diàriament es visiten uns 10 nens per resident, de diferents complexitats. El resident fa el seguiment global del pacient, treballant, si s'escau, amb altres especialitats i atenent les necessitats mèdiques i socials del pacient i la família.

El resident realitza algunes proves complementàries, com ara les puncions lumbars o la col·locació de vies centrals o drenatges a les unitats de cures intensives.

En alguna rotació els adjunts organitzen sessions de formació per a residents.

Com funcionen i quines són les rotacions que es fan durant la residència?

Al nostre hospital fem rotació obligatòria per hospitalització pediàtrica cada any de residència, assumint la supervisió d'un resident més jove durant el quart any. Són obligatòries també la rotació de 4 mesos pel servei de Urgències (primer i segon any de residència) i les rotacions per Pneumologia, Gastroenterologia, Endocrinologia, Al·lèrgia i Neonatologia.

A partir de tercer any, comencen les rotacions per unitat de cures intensives (pediàtrica i neonatal), l'estada és de 4 mesos a cadascuna i dos mesos més a cures intermèdies de Neonatologia.

Per a nosaltres, les rotacions de quart any són de lliure elecció, a excepció dels dos mesos a hospitalització pediàtrica. Així, tens l'oportunitat de dissenyar

diferents itineraris: pediatria general, hospitalària, intensivista o especialització. És el moment també de fer una rotació externa si el resident ho desitja.

Com són les guàrdies?

A les guàrdies es treballa molt. A urgències el volum de pacients és molt elevat. En ser un hospital de tercer nivell, visites nens amb patologia banal, però també altres d'alta complexitat. Són guàrdies d'elevada càrrega assistencial, amb molta feina, tot i que varia en funció de l'època de l'any. Tot i així, el fet de treballar amb nens fa més agradable les hores de feina.

Et pots subespecialitzar?

I tant! Pediatria és una especialitat molt àmplia. De tots els residents, n'hi ha que es dediquen a la pediatria general hospitalària o extrahospitalària. Altres s'especialitzen en gastroenterologia, neurologia, immunoal·lèrgia, pneumologia, infectologia, reumatologia, endocrinologia, neonatologia, medicina intensiva (UCI pediàtrica o SEM)...

La formació en la subespecialització pediàtrica, però, encara és molt variada, i depèn de cada comunitat autònoma i hospital. És possible dedicar-te a una subespecialitat en concret treballant específicament en aquella àrea, mentre que en altres subespecialitats et caldrà fer un màster o una formació reglada becada.

Si vols ser dermatòleg, oftalmòleg o otorinolaringòleg pediàtric, habitualment, cal fer primer aquestes residències, no pas Pediatria.

Un cop acabada l'especialitat, és fàcil trobar feina?

Sí, la demanda assistencial és alta i falten molts pediatres. És molt fàcil trobar feina tant en zones urbanes com rurals, sobretot a l'àmbit d'assistència de primària i pediatria hospitalària.

Com és la relació metge-pacient? I amb els familiars?

Tractes des de nounats prematurs de 24 setmanes de gestació fins a adolescents de 18 anys! El tracte amb els preescolars ha de ser indiscutiblement diferent que amb el nen de 10 anys o l'adolescent, i això, per mi, enriqueix molt l'especialitat. És el do del pediatra saber entendre i comunicar-se amb tots ells. Una exploració neurològica en un petit ha de ser un joc per a ell! En general, la relació és molt fàcil i bonica. Cal empatia, dedicació i paciència.

La relació amb la família és indispensable en la majoria dels casos. La família és el nucli principal en l'atenció del nen, essent el principal interlocutor i cuidador del pacient. És, així mateix, un condicionant fonamental en l'evolució de la malaltia, tenint molta responsabilitat en el compliment adequat del tractament i seguiment mèdic. En alguns casos, és el nucli familiar també qui predispesa a algunes patologies. Per això, treballar conjuntament amb el pacient i la família és imprescindible, essent una feina que pot requerir molts esforços.

D'altra banda, els pares, naturalment, acostumen a estar molt preocupats i la demanda és elevada. És necessària una bona comunicació, empatia i complicitat per establir una adequada relació.

Tornaries a triar aquesta especialitat?

Sense cap dubte. No em veuria treballant de cap altra manera. És una especialitat àmplia que ofereix multitud d'oportunitats en acabar la residència. Ofereix l'oportunitat de seguir-te formant sempre, perquè calen molts coneixement diferents. I el més important, si t'agraden els nens, ajudar-los i compartir el dia a dia amb ells és molt gratificant.

Algun consell respecte la tria d'especialitat?

Imagina't la teva vida d'aquí 10 anys i tria allò amb què pensis que et sentiràs millor i encaixi amb la forma de vida que vols.